

MÚSICA DE CAMBRA

JEAN RONDEAU: BACH VS SCARLATTI SONATES

29 DE NOVEMBRE DE 2016
SALA 2 ORIOL MARTORELL

JEAN RONDEAU clavicèmbal

L'AUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

www.auditori.cat

Comenta aquest concert amb
#auditori #cambra
#musicadelmuseu

Segueix-nos a

Mitjans Patrocinadors

LA VANGUARDIA

CATALUNYA
RÀDIO

Jean Rondeau clavicèmbal

- 1/ JOHANN-SEBASTIAN BACH**
Eisenach 1685 –
Leipzig 1750
Preludi (Fantasia) en Do menor, BWV 997
Fantasia en Do menor, BWV 906
- 2/ DOMENICO SCARLATTI**
Nàpols 1685 –
Madrid 1757
Sonates:
K. 213 en Re menor - Andante
K. 119 en Re major - Allegro
- 3/ JOHANN-SEBASTIAN BACH**
Suite française núm. 2 en Do menor, BWV 813
Allemande
Courante
Sarabande
Air
Menuet
Gigue
- 4/ DOMENICO SCARLATTI**
Sonates:
K. 208 en La major - Adagio
K. 175 en La menor - Allegro
K. 30 en Sol menor - Cantabile
K. 426 en Sol menor - Allegro
- 5/ JOHANN-SEBASTIAN BACH**
Xacona en Re menor
(de la *Partita per a violí núm. 2*, transcripció Johannes Brahms)

Concert inclòs a la Temporada "La Música del Museu. Instruments originals en bones mans"

La durada del concert és de 60 minuts aproximadament, sense pausa.

Agraïrem que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu les alarmes sonores i continguéssiu els estossoscs. Un mocador redueix notablement el soroll.

JEAN RONDEAU DEBUTA A L'AUDITORI Miquel Gené

Jean Rondeau és una de les figures que estan regirant l'encotillat món de la música clàssica. En la línia de la projecció del rei del pop-clàssic Lang Lang, dels videoclips de Khatia Buniatishvili, de la cresta de Cameron Carpenter o de la vida en venda de James Rhodes, Jean Rondeau es presenta amb una estètica més propera a la d'un músic d'*indie-rock* que a la d'un clavecinista convencional. Com que ens toca a nosaltres destriar el gra de la palla, és una sort poder-lo escoltar en directe a L'Auditori, on Rondeau arriba avalat pel seu triomf al MA Festival de Bruges de 2012, els magnífics enregistraments per al segell Erato i un èxit incontestable a França.

El programa que Rondeau i L'Auditori presenten ens permet apropar-nos a obres que molts hem conegut des del vessant del piano romàntic, tot i que van ser concebudes per a un dels seus antecedents, el clavicèmbal. Una oportunitat magnífica per enriquir la perspectiva que tenim de la música incommensurable de Johann Sebastian Bach i de Domenico Scarlatti, que complementarem amb la demostració que el mateix Rondeau ens farà sobre el clavicèmbal Christian Zell de 1737 del Museu de la Música.

El clavicèmbal és l'antecedent amb més renom dels potents pianos actuals, els quals es van forjar durant el Romanticisme. Un instrument d'una sonoritat punyent, amb menys registres tímbrics, però amb una capacitat per al clarobscur que ens atrapa. Dues mostres impressionants del pes que l'instrument tingué durant els segles XVII i XVIII les trobem en l'obra de Johann Sebastian Bach i de Domenico Scarlatti. El primer va dedicar-li la música més avançada de la seva època, en la qual va condensar tota la voluptuositat i densitat del seu llenguatge. El segon li va escriure més de cinc-centes sonates que avui dia mantenen una vigència indiscutible.

La influència de Johann Sebastian Bach es pot resseguir en múltiples direccions. Una d'elles ens condueix a Johannes Brahms, qui va transcriure per a la mà esquerra dels pianistes la famosa *Xacona* de la *Partita per a violí núm. 2*, «per a fer-los sentir com un violinista». En la mateixa línia, Rondeau ens presenta un arranjament propi de la *Suite per a llaüt en Do menor*, que Bach escrigué cap al 1736, durant els seus anys de director musical de l'església de Sant Tomàs, a Leipzig. Les sis *Suites franceses* s'estructuren com un seguit de danses, i les cinc primeres van ser incorporades a l'àlbum de peces per a Anna Magdalena l'any 1722. Finalment, la *Fantasia en Do menor* és una peça amb forma sonata d'una intensitat continguda.

Domenico Scarlatti va passar els darrers vint anys de la seva vida a Espanya, on va formar part de la cort de Ferran VI i Maria Bàrbara. Allà portaria a cotes de gran desenvolupament la sonata per a clavicèmbal. El clavecinista Pierre Hantaï ens explica que el més extraordinari d'aquestes obres rau en com els elements externs del folklore espanyol «contaminen gradualment el seu llenguatge, afecten tots els nivells de l'estructura del seu discurs i creen una nova manera de pensar i veure». És especialment la cultura andalusa la que marca el color i el caràcter de les sonates, les quals contenen tota la inventiva de Scarlatti –modulacions arriscades, dissonàncies extremes, gran varietat rítmica, virtuosisme extrem– dins d'una estructura senzilla en un sol moviment.

JEAN RONDEAU clavicèmbal

© Edouard Bressy

Va estudiar clavicèmbal amb B. Verlet durant més de deu anys, a més de baix continu, orgue, piano, jazz, improvisació, composició i direcció, continuant al Conservatori de París i a la Guildhall School de Londres. El 2012, amb 21 anys, va guanyar el Concurs Internacional de Clavicèmbal a Bruges, i va ser un dels premiats més joves de la història del certamen, guanyant també l'EUBO Development Trust prize, que la Unió Europea atorga als joves músics de barroc més prometedors. El mateix any va quedar segon a la Prague Spring International Harpsichord Competition, amb menció especial a la millor interpretació de l'obra contemporània composta per a l'ocasió i en anys següents ha guanyat el Premi de les Ràdios Públiques Francòfones i el premi "Solista

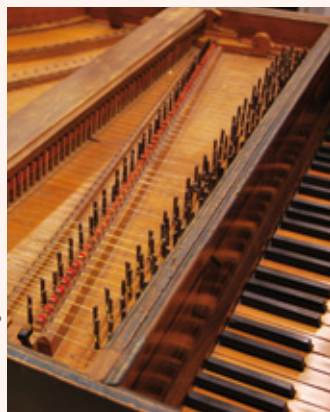
Internacional Revelació" del Victoires de la Musique Classique.

Ha actuat sol, en concerts de cambra o d'orquestra arreu d'Europa, Amèrica, i Àsia, amb Les Violons du Roy, la Kammerorchester Basel, Les Folies Françaises, l'Stuttgarter Kammerorchester o l'Orquestra Nacional de Lille. Com a artista exclusiu del segell Erato, el 2015 va publicar el primer àlbum, *Imagine*, amb obres de Bach i el 2016 *Vértigo*, amb obres de Rameau i Royer. El tercer, amb concerts de J.S. Bach i dels seus fills es publicarà aviat.

Rondeau actua sovint amb el Quartet Barroc Nevermind i és fundador de l'Ensemble Note Forget, interpretant al piano les seves pròpies composicions i improvisacions de jazz.

El clavicèmbal del Museu que escoltareu avui

© Rafael Vargas

Clavicèmbal Christian Zell. Hamburg (Alemanya), 1737 MDMB 418

Ch. Zell, radicat a Hamburg, fou un dels millors constructors de clavicèmbals del segle XVIII. Només es conserven tres dels seus instruments a tot el món: dos a Alemanya i el del Museu de la Música de Barcelona, que data del 1737. L'instrument, de corda polsada al contrari que el clavicordi o el pianoforte -de cordes percudides-, presenta decoracions pintades al tremp amb motius xinesos, molt habitual en l'època. Les seves restauracions han seguit estrictes criteris històrics i ens permeten gaudir d'un instrument excepcional. El clavicèmbal forma part de la col·lecció del Museu de la Música des de 1947.